

El lloc on la festa no s'acaba mai

Milagrosa Martínez i Alberto Fabra a les festes de la Magdalena, quan ella era presidenta de les Corts, i ell, alcalde de Castelló de la Plana.

Ja ho va dir Ricardo Costa, diputat a les Corts valencianes, abans que el forçaren a abandonar la secretaria general: “Al PP la festa no s’acaba mai”. La cascada d’episodis tragicòmics provocada pels casos de corrupció en què estan involucrats destacats càrrecs de la formació ha inundat el despatx d’un Alberto Fabra cada dia més conscient del realisme d’aquella frase.

Sense Fórmula 1, Copa de L’Amèrica, mundial d’hípica, concerts planetaris de la cadena MTV, visites papals i, sobretot, sense una televisió pròpia que el promoció tothora i dibuixa una realitat paral·lela, els grans esdeveniments amb què pot lluir-se l’actual president de la Generalitat Valenciana són esporàdics i molt menors.

Per exemple, el rodatge del film *Tomorrowland*, que durant 11 dies del proppassat gener va reunir a València els actors George Clooney i Hugh Laurie. Tanmateix, les mesures de seguretat que els envoltaven i la soledat que van autoimposar-se van impedir a Alberto Fabra fotografiar-s’hi.

O també, la final de la Copa del Rei de futbol que el 16 d’abril disputaran al camp de Mestalla el FC Barcelona i el Reial Madrid, on s’aplegaran més de 50.000 seguidors d’ambdós equips. En aquest cas, però, Fabra tampoc no podrà fer-ne ostentació: el seu madridisme –tan políticament incorrecte, al País

Valencià– el durà a contenir-se i a no mostrar una passió excessiva... Ni que Cristiano Ronaldo marque el gol decisiu a les acaballes del partit, tal com va passar l’any 2011, al mateix escenari i amb els mateixos protagonistes. Contén que Fabra –alcalde de Castelló de la Plana, llavors– ocupava una localitat de la tribuna de Mestalla i que va celebrar amb una eufòria irrefrenable, amb la bufanda del seu equip, aquell instant de glòria.

Ben mirat, doncs, l’única data a la vista on el cap del Consell podrà exhibir un somriure d’orella a orella –com qui li ha tocat la grossa– és el 17 de juny, quan s’inaugurarà la botiga que Ikea enllesteix a Alfafar (Horta). Serà el primer centre de la multinacional sueca al País Valencià, ocuparà 400 persones i demostra, segons Fabra, que la política econòmica del seu executiu “genera confiança”.

En canvi, Fabra ha desestimat convertir en un gran esdeveniment –malgrat que d’atractiu mediàtic, en té i molt– la primera vista oral del *cas Gürtel* que

farà seure al banc dels acusats, a partir del 31 de març i durant sis mesos, els principals caps de la trama: Francisco Correa, Pablo Crespo i Álvaro Pérez. El motiu: l’adjudicació del pavelló valencià de diverses edicions de la fira turística Fitur a l’empresa Orange Market. Dit d’una altra manera: la segona de les set peces de la part valenciana d’aquest macrosumari que arriba a judici, després de l’anomenat *cas dels vestits*. Les televisions espanyoles tindran noves imatges de recurs dels capitosts de la trama pels carrers de València, que tots tres –i Luis Bárcenas– han popularitzat com pocs.

En aquesta ocasió, Correa, Crespo i Pérez no visitaran el Tribunal Superior de Justícia valencià (TSJCV) com a simples testimonis, i al costat seu hi haurà dues ex-conselleres de Turisme, Milagrosa Martínez –va ser-ho del 2004 al 2007– i Angélica Such –del 2007 al 2009–, que compatibilitzaven els seus escons a les Corts amb la condició d’imputades. Ara que el judici és a la cantonada, però, han

Pedro García, ex-director general de RTVV, després de prestar declaració davant la justícia.

pres camins bifurcats: Such ha renunciat a l'acta mentre Martínez s'hi aferra i incomoda molt Alberto Fabra.

Esteban González Pons ja ha assaborit aquesta incomoditat. El Nou d'Octubre del 2009 va acudir a la diada del País Valencià amb la missió –dictada per Mariano Rajoy– de destituir Ricardo Costa com a secretari general del PPCV, una mena de tallafoc davant les flamarades que emanaven del sumari *Gürtel*. Francisco Camps, contrari a sacrificar Costa, va barrar-li el pas en afirmar que aquella

era una jornada festívola, però González Pons, amic seu des de l'època universitària, va respondre-li a través de la premsa que “la festa, s'acaba a les quatre”. Va ser aleshores que Ricardo Costa va llegir la seua frase més lapidària:

—Al PP la festa no s'acaba mai.

La festa va declarar-la inaugurada el jutge Baltasar Garzón el febrer del 2009, en obrir el *cas Gürtel*, una bomba que, en el cas valencià, explota ara.

José Flors, magistrat del TSJCV que va instruir el *cas dels vestits*, va activar-la

el juliol del 2011 en dictar l'obertura de judici oral contra Camps, que de seguida va haver de dimitir el càrrec de president valencià i va cedir l'artifici explosiu al seu successor.

Alberto Fabra va traçar una “línia roja” segons la qual cap funcionari del govern valencià no podia trobar-se encausat, una màxima que va comportar l'adéu de José Manuel Vela com a conseller d'Hisenda, així com el de Dora Ibars, Jorge Vela o Luis Lobón, que ocupaven càrrecs en el segon nivell de la Generalitat.

Mai no es va mostrar tan taxatiu amb els diputats imputats –fins a 11, n'ha arribat a tenir, dins d'un col·lectiu de 55–, sabedor que l'acta és personal i que la majoria absoluta corria perill. En aquests casos, Fabra primerament va esperar a la sentència condemnatòria, com en el cas de Pedro Ángel Hernández Mateo, ex-alcalde de Torrevella (Baix Segura) condemnat a tres anys de presó i nou d'inhabilitació. En renunciar a l'escó, més d'una quarantena de diputats van signar un escrit en què en demanaven l'indult per raons “humanitàries”.

De fa uns mesos, amb les enquestes més magres que es recorden al PPCV, la “línia roja” s'ha mogut uns metres, fins a la ratlla del processament. En obrir-se la vista oral, el diputat encausat ha de cedir el seu escó o resultarà expulsat, com va passar en el cas de l'ex-conseller i ex-síndic parlamentari Rafael Blasco, a qui jutgen al TSJCV des del 7 de gener dins de la primera peça del *cas Cooperació*. Ell va voler evitar la votació interna del grup i va tocar el dos amb un comiat antològic a 13TV, on va criticar sense embuts la manera de procedir de Fabra.

Ara Angélica Such ha cedit l'acta de diputada per salvaguardar la feina del seu marit a la Sindicatura de Comptes, però Milagrosa Martínez pressiona Fabra perquè sap que pot fer-ho: tenint en compte que no controla el grup parlamentari, si es convoca una votació per expulsar-la, els vots negatius podrien ser considerables. Alfonso Rus, president provincial del partit a València, ja ha assegurat que, en aquest hipotètic cas, s'hi absentaria.

Martínez, que també és alcaldessa de Novelda (Vinalopó Mitjà), ha garantit que no abandonarà la vara de comandament municipal però no s'ha expressat en els mateixos termes quan se li ha demanat si abandonarà l'escó. Això sí, la setmana passada, en arribar a l'hemi-

Juan Cotino, actual president de les Corts, i Luis Díaz Alperi, ex-alcalde d'Alacant i de moment, també, diputat a la cambra valenciana.

cicle, va declarar-se “molt estimada” i va mostrar-se encara més expressiva en explicar la rebuda dels seus companys de grup: “Tothom em fa petons”.

Un torrent de casos. Però les fuites d'aigua no s'acaben ací, ni de bon tros.

Luis Díaz Alperi, ex-alcalde d'Alacant i diputat a les Corts –igual com la seua successora, Sonia Castedo, amb qui està imputada en el cas *Brugal*–, es troba malalt i des de l'estiu no trepitja les Corts. El TSJCV acaba de decretar l'obertura de judici oral en l'altra causa per què està imputat –per raó de tres presumptes delictes contra la hisenda pública en els anys 2007, 2008 i 2010, i un altre de suborn– i manté l'acta. Si dimitira, Castedo podria seguir les seues passes i aconseguir que el judici de *Brugal* que té a veu-

re amb la redacció del PGOU de la ciutat se celebre a l'Audiència d'Alacant.

De la mateixa manera, si Milagrosa Martínez dimitira i perdera l'aforament, com ja ha passat amb Such, el judici de *Gürtel* per la concessió del pavelló de Fitur podria emigrar a l'Audiència de València i ajornar-se uns mesos, tot i que la immediatesa de la vista –falten tres setmanes– sembla fer-lo irreversible.

Paral·lelament, la peça de *Gürtel* relacionada amb la visita del papa Benet XVI a València, l'any 2006, preocupa especialment Juan Cotino, president de les Corts. Davant les sospites que va propiciar la concessió de contractes a empreses de la trama amb motiu de la visita papal, la setmana passada demanava declarar “voluntàriament” i tothom ensuma que acabarà imputat. Ja ha declarat

com a testimoni en el cas *Bárceñas*, ho farà properament en el cas *Emarsa* –que investiga el saqueig de la depuradora de Pinedo (València)– i tem de valent pel que passe amb la reobertura de l'expedient per l'accident del metro de València esdevingut la setmana de la visita papal.

Però com que per a Fabra tot és susceptible d'empitjorar, la Unitat de Delinqüència Econòmica i Fiscal de la policia espanyola revelava dimecres passat que Pedro García –ex-director de RTVV imputat en el cas *Gürtel*– no sols concedia contractes a la trama com a número u de l'ens, sinó que el 20% d'Orange Market –la filial valenciana liderada per Álvaro Pérez– anava al seu nom. Només Correa –el 36%– en tenia més.

Víctor Maceda

OL·LONI RODES
GONÀUTIQUES

APOL·LONI DE RODES
edicions 34
LES ARGONÀUTIQUES

APOL·LONI DE RODES
edicions 34
LES ARGONÀUTIQUES

Edicions Tres i Quatre / València

34

Pots seguir-nos a Facebook i Twitter

Visita la nostra botiga virtual en www.tresiquatre.com

les clau